

Sygn. akt II K 184/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Iławie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Toczyłowska

Protokolant: staż. sąd. Laura Antkowiak

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Iławie Sylwestra Skowry

po rozpoznaniu w dniu 11.04.2017 r. sprawy:

J. W. , urodzonego w dniu (...) w L.

syna M. i Z. z domu P.

oskarżonego o to, że:

okresie od 14 kwietnia 2005 roku do 28 kwietnia 2005 roku w L., województwo (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w realizacji z góry powziętego zamiaru prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) S.C. z siedzibą w L. po uprzednim poświadczeniu nieprawdy na fakturach VAT o numerach (...) z dnia 14 kwietnia 2005 roku, (...)z dnia 20 kwietnia 2005 roku i (...)z dnia 28 kwietnia 2005 roku co do faktu zakupu od firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. przez (...) S.C. z siedzibą w L. oleju napędowego, uwzględniał wskazane faktury w comiesięcznych składanych deklaracjach podatkowych Vat 7, pomniejszając w ten sposób należny podatek Vat o kwotę podatku naliczonego wynikającą z faktur wystawionych przez (...) sp. z o.o., czym doprowadził Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 12.144 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. oskarżonego J. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, który kwalifikuje jako przestępstwo z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286§1 k.k. w zb. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazuje oskarżonego, zaś na podstawie art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k., przy zastosowaniu art. 37a k.k. wymierza mu karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wartości każdej stawki dziennej w kwocie 100 (sto) złotych;

II. na podstawie art. 44§1 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych wymienionych na k. 336 w punktach 1-3;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego J. W. kwotę 700 (siedemset) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi.

UZASADNIENIE

Sąd zważył, co następuje

Na rozprawie w sprawie II K 184/17 w dniu 11.04.2017r. oskarżony J. W., po złożeniu wyjaśnień, wniósł o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wartości każdej stawki dziennej w kwocie 100 (sto) złotych.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Łomży J. S. telefonicznie wyraził zgodę na wymierzenie oskarżonemu uzgodnionej w postępowaniu przygotowawczym samoistnej kary grzywny w wysokości 70 stawek dziennym przy ustaleniu wartości każdej stawki dziennej na kwotę 100 zł i orzeczenie przepadku dowodów rzeczowych.

Sąd, mając na uwadze przyznanie się oskarżonego do winy, niekaralność oskarżonego, brak sprzeciwu uprawnionych podmiotów, oraz uznając, że okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości i cele postępowania zostaną osiągnięte, mimo nie przeprowadzenia rozprawy w całości, przychylił się do wniosku oskarżonego.

Sąd uznał oskarżonego J. W. za winnego tego, że w okresie od 14 kwietnia 2005 roku do 28 kwietnia 2005 roku w L., województwo (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w realizacji z góry powziętego zamiaru prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) S.C. z siedzibą w L. po uprzednim poświadczeniu nieprawdy na fakturach VAT o numerach (...) z dnia 14 kwietnia 2005 roku, (...)z dnia 20 kwietnia 2005 roku i (...)z dnia 28 kwietnia 2005 roku co do faktu zakupu od firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. przez (...) S.C. z siedzibą w L. oleju napędowego, uwzględnił wskazane faktury w comiesięcznych składanych deklaracjach podatkowych Vat 7, pomniejszając w ten sposób należny podatek Vat o kwotę podatku naliczonego wynikającą z faktur wystawionych przez (...) sp. z o.o., czym doprowadził Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 12.144 zł.

Zachowaniem swym oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Za powyższy czyn, Sąd na podstawie z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazał oskarżonego, zaś na podstawie art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k., przy zastosowaniu art. 37a k.k. wymierzył mu karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wartości każdej stawki dziennej w kwocie 100 (sto) złotych.

Przy wymiarze kary - przychyliając się do wniosku oskarżonego - Sąd posiłkował się przede wszystkim dyrektywami jej wymiaru wskazanymi w art. 53 k.k. tj.

Jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do winy, wyrażenie skruchy, fakt że oskarżony nie był uprzednio skazany i prowadzi ustabilizowany tryb życia.

Poza działaniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd nie dopatrywał się szczególnych okoliczności obciążających po stronie oskarżonego.

Uwzględnienie powyższych okoliczności doprowadziło Sąd do przekonania, iż wymierzona, zgodnie z wnioskiem oskarżonego, kara grzywny w wysokości 70 stawek dziennym przy ustaleniu wartości każdej stawki dziennej na kwotę 100 zł jest karą adekwatną do stopnia szkodliwości społecznej popełnionego przez niego przestępstwa, jak i do stopnia winy oskarżonego.

Sąd ustalił wysokości stawki dziennej grzywny przy uwzględnieniu dochodów oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.

Sąd uznał, że istnieje względem oskarżonego pozytywna prognoza kryminologiczna i oskarżony będzie przestrzegał obowiązującego porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Przemawia za tym fakt, że oskarżony ma stabilną sytuację życiową, a postawa oskarżonego, którą zaprezentował na rozprawie i przyznanie się do winy wskazują na to, że zrozumiał swoje naganne postępowanie.

W tym stanie rzeczy Sąd doszedł do przekonania, że orzeczenie w tych okolicznościach surowszej kary nie przyniosłoby pożądaných efektów wychowawczych i naruszałoby zasadę sprawiedliwości i trafnego doboru środka oddziaływania.

Na podstawie art. 44§1 k.k. Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci faktur VAT o numerach (...) z dnia 14 kwietnia 2005 roku, (...)z dnia 20 kwietnia 2005 roku i (...)z dnia 28 kwietnia 2005 roku wymienionych na k. 336 w pkt 1- 3, jako przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa.

Sąd, biorąc pod uwagę dochody oskarżonego w wysokości 5000-6000 zł brutto miesięcznie w punkcie III wyroku na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) zasądził od oskarżonego kwotę 700 (siedemset) złotych i obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi.